
Olsza, st. 10 (Gaz 350), gm. Mogilno, woj. bydgoskie

Informator Archeologiczny : badania 32, 142-143

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

wskazuje na jego dwuczłonowość. Płaskie dno w części północnej sięgało 90 cm od poziomu odkrycia, w części południowej - 70 cm. Zarejestrowano łącznie 13 dołków posłupowych o średnicach średnio 30 cm. Obiekt ten dostarczył najwięcej zabytków pozaceramicznych - 14 sztuk.

Osada w Nieszawie Kolonii jest obecnie najlepiej rozpoznany stanowiskiem typu osadniczego ze starszego okresu rzymskiego na Lubelszczyźnie i pierwszym w regionie stanowiskiem dostarczającym danych na temat budownictwa mieszkalnego ludności kultury przeworskiej.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Lubelskim w Lublinie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowowschodniej”, t. 4.

Badania będą kontynuowane.

Nowy Dworek, st. 7, gm. Świebodzin, woj. zielonogórskie, AZP 53-14/7 - patrz: wczesne średniowiecze

ODRY, st. 1, gm. Czersk, woj. bydgoskie, AZP 21-38/1

- cmentarzysko płaskie i kurhanowe z kręgami kamiennymi kultury wielbarskiej

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez dr. hab. Tadeusza Grabarczyka (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego). Finansowane przez Uniwersytet Łódzki. Dwudziesty dziewiąty sezon badań.

Prowadzono prace wykopaliskowe w północno-wschodniej części cmentarzyska. Wykop o powierzchni 78 m² został usytuowany w bezpośrednim sąsiedztwie odcinków badanych w 1997 r. Odkryto w jego obrębie dwa pochówki szkieletowe (nr 577-578), z których w jednym znaleziono dużą kolię paciorków szklanych i bursztynowych z brązową sprzączką AD 17. Analiza paciorków pozwala datować pochówek na stadium C_{1b}.

Kolejny wykop zlokalizowany był w odległości 60 metrów na wschód od granicy rezerwatu „Kręgi kamienne”. Znajdowała się tam przewrócona duża stela kamienna. Wytyczono wykop o powierzchni 15 m² i tuż na południe od steli ukazał się zarys jamy grobu szkieletowego, którego po pewnych wahaniach oznaczono jako kolejny, nr 579. Jama była przecięta wkopem rabunkowym, całą pewnością nie był współczesny, nie sięgał on jednak dna jamy, która zniknęła na głębokości 167 cm od powierzchni. Jedynym wyposażeniem grobu były 4 zęby. Dzięki temu znalezisku osiągnięto perspektywę znacznego wydłużenia prac na cmentarzysku.

Materiały znajdują się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego zaś dokumentacja tamże oraz w oddziale bydgoskim Państwowej Służby Ochrony Zabytków.

Badania będą kontynuowane.

Ojców - Jaskinia Łokietka, gm. Skała, woj. krakowskie, AZP 99-55/22 - patrz: paleolit

OLSZA, st. 10 (Gaz 350), gm. Mogilno, woj. bydgoskie

- ślady osadnictwa kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- ślady osadnictwa kultury amfor kulistych (neolit)
- ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu (I okres)
- cmentarzysko kultury wielbarskiej (okres wpływów rzymskich)
- osada wczesnośredniowieczna (faza D)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Ryszarda Kirkowskiego, mgr. Monikę Kwiatkowską i mgr. Edytę Mrowiec (Polska Akademia Nauk, Instytut Archeologii i Etnologii, Oddział w Poznaniu, Zespół ds. Ratownictwa Archeologicznego). Koordynacja prac doc. dr. hab. Lech Czerniak (autor sprawozdania). Ratownicze badania archeologiczne na trasie gazociągu tranzytowego Jamał – Europa zach. Finansowane przez EuRoPol GAZ S.A.

Stanowisko zostało odkryte w latach 80-tych w wyniku badań w ramach Archeologicznego Zdjęcia Polski. Obserwacje powierzchniowe powtórnie prowadzone były w 1994 przez ekspedycję przygotowującą archeologiczne opracowanie trasy przebiegu gazociągu.

W programie badań ratowniczych wytypowano to stanowisko do nadzorów, wykonywanych bezpośrednio w trakcie prac budowlanych.

W czasie nadzorów wykonanych w lipcu 1998 r. okazało się, że stanowisko ma większy zasięg niż oceniono na podstawie badań powierzchniowych. Zbadano powierzchnię 16,5 ara na północnym obrzeżu zasięgu stanowiska. Zarejestrowano 11 obiektów, w tym na cmentarzysku brytualnym kultury wielbarskiej 3 groby ciałopalne popielnicowe i 2 groby szkieletowe (dzieci; wszystkie groby silnie zniszczone). Zbadano ponadto 6 obiektów wczesnośredniowiecznych (dziegciarnia, 3 paleniska). Wcześniejsze fazy osadnicze reprezentują pojedyncze fragmenty ceramiki.

Opalenie, st. 3, gm. Gniew, woj. gdańskie, AZP 24-45/ - - patrz: wczesna epoka żelaza

Ostrołęka, st. 7, gm. Sulmierzyce, woj. piotrkowskie, AZP 79-48/88 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

PAKOSZÓWKA, st. 26, gm. Sanok, woj. krośnieńskie, AZP 112-77/108

- osada krągu dackiego, związanego z kulturą Karpów (młodszy okres wpływów rzymskich, III-IV wiek)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 3 do 21 sierpnia, przez Renatę Madydę-Legutko (Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego). Finansowane przez PSOZ w Krośnie. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 382 m².

W trakcie badań w 1998 r. odsłonięto fragment zabudowy osady w postaci jam posłupowych (ob. 1/98, 2/98) oraz różnej wielkości nieckowato zagłębionych jam (ob. 3/98 - 6/98). Ponadto, zlokalizowano odrębne skupiska ceramiki.

Zakończono eksplorację obiektu 1/94, badanego w latach poprzednich. Stanowi go jama o nieregularnych granicach, długości 9 m, szerokości 7 m, w wypełnisku której stwierdzono znaczne ilości fragmentów ceramiki wykonanej na kole garncarskim.

Ruchomy inwentarz zabytkowy pozyskany w 1998 r. reprezentowany jest przez ceramikę (486 fragmentów), wśród której 90% zbioru stanowią fragmenty naczyń formowane na kole garncarskim, z glin ilastych, o gładkich, szarych, ścieralnych powierzchniach.

Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w Muzeum Okręgowym w Krośnie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w czasopiśmie „Acta Archaeologica Carpathica”.

Badania będą kontynuowane.

PAPROTKI KOLONIA, st. 1, gm. Miłki, woj. suwalskie, AZP 21-73/2

- płaskie cmentarzysko ciałopalne kultury bogaczewskiej i grupy olsztyńskiej (młodsza faza późnego okresu przedrzymskiego - rozwinięta faza okresu wędrówek ludów, A₂ -E)
- okres nowożytny

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 3 lipca do 1 sierpnia, przez mgr. mgr. Małgorzatę i Macieja Karczewskich (Muzeum Okręgowe w Suwałkach). Finansowane przez PSOZ. Siódmy sezon badań. Przebadano powierzchnię 143,7 m².

Prace wykopaliskowe prowadzono we wschodniej części cmentarzyska. Odkryto 23 mocno zniszczone groby: 201-223, w tym 16 popielnicowych (groby: 201-207, 209, 212-214, 217-220, 222) i 4 jamowe, ze zwartym skupiskiem fragmentów przepalonych kości ludzkich (groby: 208, 210, 211,